

er forsvareligt at afgøre dette Spørgsmaal om Statsdrift paa denne Finansloov, som nu er til Forhandling her. Thi Sagen er den, at det forenede Dampskibsselskab, som jo hidtil har besørget Routen, har forpligtet sig til til Sommer at sætte et Skib i Gang mellem Esbjerg og Parkeston, som Selskabet har anskaffet i Skotland, og som har de forfælskelige Forbedringer, ved hvilke man netop vil søge at gøre Routen heldigere for Udførselen af vore Vandbrugsprodukter, navnlig da et System, hvorefter man kan sikre sig den nødvendige Afsætning af Varerne. Nu mener jeg, at naar dette Skib kommer i Gang, som venteligt er fra Lite Juli d. N., vil man derigennem kunne opnaa at faa Erfaring om, hvorvidt den Skibstype, som Dampskibsselskabet har anskaffet, er heldig, og hvilke Forandringer der muligvis bør foretages derved; man vil endvidere faa Erfaring om, hvor stor Udgiften vil være ved at sætte et Skib af denne Konstruktion i Drift mellem Esbjerg og Parkeston, og kan saaledes bedre faa Overblik over, hvor stor Bekostning det vil medføre, hvis Staten skal gaa over til en Drift paa Esbjerg—Parkeston Routen. Det er, forekommer det mig, en meget talende Grund for, at man i hvert Tilfælde venter med at træffe Afgørelse af Spørgsmaalet om Statsdrift eller Ikke-Statsdrift paa Esbjerg—Parkeston Routen, saa meget mere som det jo her drejer sig om meget bethdelige Beløb, baade til Anskaffelse af Skibe og til den forøgede Drift, og endelig ogsaa om en Foranstaltning, der aldeles sikkert vil drage videre Konsekvenser efter sig.

Med Hensyn til Afgiften af „Verlingste Tidende“ skal jeg kun sige dette, at nu, da Privilegiet er ledigt, er det et Spørgsmaal, som Regeringen meget vel kunde tænke sig rejst, om der ikke burde tages en Afgift ved Forhelsen af Privilegiet. Og det er ogsaa overensstemmende med denne Opfattelse, at jeg er gaaet til en Forhandling med Folketingets Finansudvalg om denne Sag. Det viste sig imidlertid meget hurtigt, at der var en principiel Uenighed til Stede mellem Ministeriet og Finansudvalget, idet jeg for mit Bedkommende selvsølgelig maatte fastholde, at Ordningen af denne Sag er et Regeringsanliggende, da det er forbeholdt Regeringen at udstede Privilegier, og maa vedblive at være et Regeringsanliggende, saa længe indtil vi paa færdig Maade ved Lov forandre den i Grundlovens § 27 trufne Ordning af Forholdet. Man har derimod fra Folketingets Side gjort gældende, at det var berettiget, at Rigsdagen udøvede en Indflydelse paa Afgørelsen af

denne Sag, og dette har fundet sit Udtryk i det foreliggende Forslag, som jo gaar ud paa, at Regeringen skulde tage en Afgift af „Verlingste Tidende“, sat til 40,000 Kr., og endvidere paa det, at Regeringen kun skulde foreløbig udstede Privilegiet paa eet Aar, saaledes at Sagen holdtes aaben til videre Afgørelse i kommende Rigsdagsamlinger. Følgen heraf vil jo være, at indtil man ved Lov fik en Ændring af hele Forholdet, saa maatte man stadig holde Spørgsmaalet aabent om, hvor stor en Afgift der skulde svares af „Verlingste Tidende“. Det er betragteligt, at man her altsaa er kommen til et Principspørgsmaal, men et Principspørgsmaal af ikke ringe Vigtighed, hvor jeg, som sagt, maa fastholde Regeringens Stilling til Sagen.

Steffensen: Vi skrive jo i Dag den 16de Marts, og der er saaledes kun en fjorten Dages Tid tilbage af Finansaaret, saa hvis vi skulle naa at blive færdige med Finansloven inden Finansaarets Udgang, maa vi her fra dette Ting skynde os ganske overordentligt. Der er allerede fra den højterede Formands Side gjort, hvad der kunde gøres i saa Henseende ved at sætte Finansloven til Behandling saa hurtigt, som det overhovedet kan ske efter Forretningsordenen, og jeg antager ogsaa, at man her i Tinget, saa vidt det er muligt, vil anstrenge sig for at komme hurtigt til Ende med Sagen. Men jeg kan ikke undlade at gentage, hvad jeg har sagt mangfoldige Gange før, at det er ikke rigtigt handlet af Folketinget, at det først sender os Finansloven her op paa et saa sent Tidspunkt; thi naar det andet Ting har brugt henved halvsjette Maaned til at behandle Finansloven, turde det være ud over alle Grænser. Man kan sige, det har været saaledes før, det er ikke værre i Aar end i Fjor; men jeg synes nok, at man havde haft nogen Grund til at vente, at det var blevet bedre, efter at Flertallet derne er blevet et Reformparti, thi her var en Reform, som dette Flertal selv havde været Herre over at gennemføre derne, og som der havde været al Opfordring for det andet Ting til at gøre igennem uden Ophold. Imidlertid, vi have ikke faaet Finansloven tidligere, end vi pleje, og vi maa altsaa skynde os med at behandle den for at se, om muligt, at komme til Ende inden Finansaarets Udgang. Jeg skal derfor ogsaa fatte mig i størst mulig Korthed.

Naar man ser paa Finansloven, som den foreligger, er der et Forhold, der straks springer i Øjnene, og som den højterede